

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3688/23
18.10.2023. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Сање Пејовић и Ирене Трифуновић Радуловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Урош Милосављевић, адвокат из Београда, Сарајевска 29/2, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из Београда, Његошева 28а, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 30777/20 од 26.01.2023. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 30777/20 од 26.01.2023. године у ставу првом и делу става трећег изреке којим је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене физичке болове износ од 130.000,00 динара, за претрпљен страх износ од 120.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 350.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 26.01.2023. године до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 30777/20 од 26.01.2023. године у преосталом делу става трећег изреке, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиље АА из ... преко досуђеног износа од 130.000,00 динара до 200.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, а за износ од 70.000,00 динара и преко досуђеног износа од 350.000,00 динара до 450.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности, а за износ од 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 26.01.2023. године до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 30777/20 од 26.01.2023. године тако што се обавезује тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 181.600,00 динара са законском затезном каматом почев од извршења до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног

поступка у износу од 31.200,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 30777/20 од 26.01.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе као у поднеску од 11.05.2022. године.

Ставом другим изреке, утврђено је да је тужба повучена тужбу у делу у којем је тражено да се обавезе тужени да туженој исплати на име накнаде материјалне штете износ од 135.000,00 динара са законском затезном каматом и то: на износ од 75.000,00 динара почев од 09.12.2020. године; на износ од 20.000,00 динара почев од 01.11.2019. године; на износ од 20.000,00 динара почев од 01.12.2019. године и на износ од 20.000,00 динара почев од 03.01.2020. године, све до исплате.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати за: претрпљене физичке болове износ од 200.000,00 динара, претрпљен страх износ од 120.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 450.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 26.01.2023. године до исплате.

Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати преко досуђеног износа и то: на име претрпљених физичких болова преко досуђеног износа од 200.000,00 динара до траженог износа од 300.000,00 динара; на име претрпљеног страха преко досуђеног износа од 120.000,00 динара до траженог износа од 300.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова услед наружености износ од 100.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова услед умањења животне активности преко досуђеног износа од 450.000,00 динара до траженог износа од 600.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 26.01.2023. године до исплате.

Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 225.050,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате.

Ставом шестим изреке, одбијен је предлог тужиље за ослобађање од плаћања судских такси.

Против наведене пресуде и то одлуке из става првог, трећег и петог изреке жалбу је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињенчног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући првостепену пресуду у побијаном делу у границама овлашћења

прописаним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11 са изменама и допунама) Апелациони суд је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама су јасни и потпуни. Поред тога, правилно је ставом првим изреке побијане пресуде дозвољено расправљање по преиначеној тужби тужиље јер су за то испуњени услови предвиђени чланом 199 и 200 ЗОО.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је управљао 1.10.2019.године електричним тротинетом крећући се тротоаром ... улице у ... Када је стигао до дела улице наспрам кућног броја 8, тужени је тротинетом ударио тужиљу, која се кретала пешице у сусрет туженом, а услед чега је тужиља пала на тло и задобила повреде. Тужени је потом телефоном позвао унука тужиље ВВ и замолио га да дође по тужиљу на адресу где се догодила незгода. Том приликом тужиља је задобила тешке телесне повреде у виду прелома врата десне надлактице и прелома десног ручног зглоба са дислокацијом. Због ових повреда трпела је болове и страх трајања и интензитета ближе описаним у налазима судских вештака за област ортопедије, хирургије и трауматологије, као и за област неуропсихијатрије, а такође је утврђено да је животна активности тужиље умањена са ортопедске стране за 20% трајно и огледа се у контрактури десног раменог зглоба, лаког до средњег степена и десног ручног зглоба средњег степена, што отежава тужиљи свакодневне животне активности везане за послове који захтевају употребу десне руке.

Решењем Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт 2/20 КЕО 612/20 од 09.06.2020. године одбачена је кривична пријава МУП РС против ББ због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 3 КЗ у вези са чланом 278 став 5 у вези са ставом 1 КЗ, из разлога што је осумњичени извршио обавезе из члана 283 став 1 тачка 1 и тачка 2 ЗКП, наложене наредбом тужилаштва од 27.05.2020. године, којом му је наложено да уплати износ од 50.000,00 динара у хуманитарне сврхе на рачун Владе Републике Србије, као и износ од 50.000,00 динара на рачун оштећене АА.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је штета на страни тужиље настала радњом туженог коришћењем тротинета као опасне ствари, те да је тужени дужан накнадити исту тужиљи, у смислу одредбе члана 154, 155, 173 и 174 Закона о облигационим односима. При томе је првостепени суд на основу изјава тужиље и туженог, саслушаних у својству странке, као и на основу осталих изведених доказа, оценио да тужиља није допринела настанку штете, већ да је до штете дошло искључиво коришћењем опасне ствари од стране туженог, електричног тротинета.

Одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете првостепени суд је,

имајући у виду интензитет и трајање физичких болова и страха, које је тужиља трпела, као и проценат умањења животне активности, а који су описани у налазу вештака ортопеда и вештака неуропсихијатра, оценио да правичну новчану накнаду за претрпљене физичке болове представља износ од 200.000,00 динара, за претрпљен страх 120.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 450.000,00 динара, те применом одредбе члана 200 Закона о облигационим односима и 232 ЗПП, досудио наведене износе тужиљи, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења - 26.01.2023. године до исплате и одлучио као у ставу трећем и четвртом изреке пресуде.

С обзиром на утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно одлучио када је обавезао туженог да тужиљи надокнади нематеријалну штету на име претрпљеног страха у досуђеном износу, с обзиром на утврђени интензитет и дужину трајања страха, али основано тужени у изјављеној жалби указује да је првостепени суд погрешно примено одредбу члана 200 ЗОО када је одлучивао о висини правичне новчане накнаде за претрпљене физичке болове и претрпљене душевне болове због умањења животне активности.

Неосновани су наводи жалбе туженог да с обзиром да је тужиља имала 85 година у време незгоде сматра да ограничени покрети десног рамена и ручног зглоба нису последица штетног догађаја, већ старости тужиље. Ово из разлога што је у току поступка, на основу исказа парничних странака из извештаја лекара специјалисте ортопеда Клиничког центра Србије од 01.10.2019. године, утврђено да је тужиља примљена у Клинички центар јер је повређена као пешак и да је ударена електричним тротинетом, којим је управљао тужени. Констатован је бол и оток рамена и раменог зглоба десно, покрети су болни, као и мањи оток колена, а тужиља је упућена на рендген. Такође се у Клинички центар јавила и 08.10.2019. године када је прегледана, попуштена јој је лонгета за рамени зглоб и наложен је рендген карлице, те је констатован бол у десној препони.

Из налаза и мишљења судског вештака за област ортопедије, хирургије и трауматологије произилази да је тужиља примљена као хитан случај због повреда задобијених на улици од електричног тротинета, да је рендген показао прелом врата десне надлактице и прелом десног ручног зглоба са дислокацијом и да на левом колону нема знакова прелома, те да је урађена репозиција десног ручног зглоба и постављена је имобилизација, након чега је ишла на физикалну терапију до јануара 2020. године. На основу налаза и мишљења вештака неуропсихијатра утврђено је да је тужиља приликом повређивања доживела интензиван страх као афективни одговор на непосредну опасност и то примарни јаког интензитета у трајању од 1 до 5 минута, затим секундарни страх 24 сата, а страх средњег интензитета у трајању око 21 дан, те страх слабог интензитета у трајању од 1 до 2 месеца. Из напред наведеног произилази да је настала штета у виду претрпљених болова и страха, као и претрпљених душевних болова због умањења животне активности, те да су сви видови штете настали искључиво услед предметног догађаја, када је тужени управљајући електричним тротинетом ударио тужиљу која се кретала тротоаром, услед чега је пала и задобила описане повреде.

Неосновани су наводи жалбе туженог да је тужиља услед своје непажње

довела до настанка штете, те да је сама одговорна за настанак штетног догађаја, односно да је у великој мери допринела настанку штетне последице. Правилно је првостепени суд оценио да тужилца није допринела настанку штете јер се кретала тротоаром који је у том делу ширине око 1,20 м, при чему се понашала пажљиво у односу на опасност на тротоару (рупе на тротоару), које су јој познате, тако што је ишла спуштеног погледа, што је и очекиван и довољан степен пажње за кретање тротоаром као пешака, а имајући у виду посебно животну доб тужилца (85 година у време незгоде). Такође, првостепени суд је правилно оценио да електрични тротинет представља опасну ствар, те како тужени није доказао да између његове употребе опасне ствари и настале штете не постоји узрочно-последична веза, односно да постоји нека околност која би утицала на ослобађање од одговорности према одредби члана 177 Закона о облигационим односима, правилно је суд закључио да тужени одговара за насталу штету у смислу одредбе члана 174 истог закона, којом је прописано да за штету од опасне ствари одговара њен ималац.

Међутим, основано се изјављеном жалбом туженог указује да је првостепени суд погрешно применио одредбу члана 200 ЗОО када је одлучивао о висини правичне новчане накнаде за претрпљене физичке болове и претрпљене душевне болове због умањења животне активности. Приликом одмеравања висине правичне новчане накнаде за претрпљене физичке болове и претрпљене душевне болове због умањења животне активности, применом одредбе члана 200 ЗОО и 232 ЗПП води се рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи оваква накнада, па је имајући у виду пол и године старости тужилца (88 година у време незгоде), интензитет и трајање физичких болова и степен умањења животне активности, а који су описани у налазу вештака ортопеда и вештака неуропсихијатра, овај суд оценио да правичну новчану накнаду за претрпљене физичке болове представља износ од 130.000,00 динара, а за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 350.000,00 динара.

Имајући у виду износе правичне новчане накнаде за наведене видове нематеријалне штете коју је утврдио овај суд, побијана пресуда је потврђена у делу који се односи на те износе, као и за претрпљени страх, док је у преосталом делу преиначена, тако што је одбијен захтев за исплату износа од још 70.000,00 динара за претрпљене физичке болове и за исплату износа од још 100.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности. Тужилци на наведене износе припада законска затезне камата у складу са одредбом члана 277 и 189 Закона о облигационим односима и то од дана пресуђења, због чега су неосновани наводи жалбе туженог који се односе на досуђену камату на износе накнаде штете.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и донете одлуке, па исти нису посебно образлагани.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 390 одлучено је као у ставу првом изреке, а применом члана 394 тачка 4 као у ставу другом изреке пресуде.

Имајући у виду преиначење првостепене одлуке, преиначена је и одлука о трошковима поступка из става петог изреке применом одредбе члана 401 став 3

ЗПП. Тужиоцу припадају нужни трошкови поступка и то за састав тужбе и два образложена поднеска износ од по 9.000,00 динара, трошак заступања од стране адвоката на 4 одржана рочишта од по 10.500,00 динара, приступ на 2 неодржана рочишта у износу од по 6.000,00 динара, трошкови вештачења у износу од 30.000,00 динара и трошкови таксе на тужбу и одлуку у износу од по 35.300,00 динара, укупно 181.600,00 динара, а све према АТ и ТТ.

Како је тужени успео жалбом у другостепеном поступку, то му припадају трошкови другостепеног поступка за састав жалбе од стране адвоката у износу од 18.000,00 динара и такса на жалбу у износу од 13.200,00 динара, укупно 31.200,00 динара, све према АТ и ТТ, па је одлучено као у ставу четвртом изреке примененом одредбе члана 165 ЗПП.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић